02/07/2019

Ο διωγμός των Ελλήνων της Ανατολική Ρωμυλίας

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Μετὰ τὴν προσάρτηση τῆς ὑπὸ ὀθωμανικὸ ἔλεγχο αὐτόνομης ἐπαρχίας τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας στὴν βουλγαρικὴ ἡγεμονία (1885,) ἐπιδιώχθηκε ἀπὸ βουλγαρικῆς πλευρᾶς ἡ κατάργηση τῆς ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Ταυτόχρονα οἱ βουλγαρικὲς ἀρχὲς ἀρνοῦνταν νὰ ἀναγνωρίσουν τὶς ἑλληνικὲς ὀρθόδοξες κοινότητες ὡς νομικὰ πρόσωπα, μὲ συνέπεια τὴ δήμευση κοινοτικῶν περιουσιῶν καὶ τὴν ἁρπαγὴ πατριαρχικῶν ἐκκλησιῶν. Αὐτὸ θὰ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀφομοίωση τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς περιοχῆς.

Ὅλες αὐτὲς οἱ ἐνέργειες σὲ συνδυασμό μὲ τὴν αὔξηση τοῦ βουλγαρικοῦ ἐθνικισμοῦ, καὶ τὴν ἐπιτυχὴ δράση τῶν τῶν ἑλληνικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων στὴν Μακεδονία, ποὺ ἀνέτρεπε τὰ κατακτητικὰ σχέδια τῶν βουλγάρων, ὁδήγησαν στὴν ἐκδήλωση τῆς ἀνθελληνικῆς ἐκστρατείας ποὺ ἄρχισε νὰ ἐκδηλώνεται στὶς ἀρχὲς τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 1906, στὴν Ἀνατολικὴ Ρωμυλία.

Φιλιππούπολις Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας (Βορείου Θράκης). Ὁ πολυπληθής Ἑλληνικός πληθυσμός της ἐξωντώθη ὁλοσχερῶς μέ τούς βανδαλισμούς,τάς θηριωδίας καί τάς φρικαλεότητας τῶν Βουλγάρων (16/7/1906)

Στὴν περιοχὴ αὐτὴ ὑπῆρχε ἀκμαῖος Ἑλληνισμός. Οἱ πόλεις Φιλιππούπολη, Ἀγχίαλος, Πύργος, Βάρνα, Στενήμαχος, Τατὰρ – Παζαρτζίκ, Ζαγορὰ καὶ ἄλλες ἀποτελοῦσαν κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1906, ἄρχισαν ἄγριοι διωγμοὶ τῶν Ἑλλήνων μὲ πρῶτο στόχο τὴ Βάρνα, ὅπου ὁ βουλγαρικὸς ὄχλος, παρακινούμενος ἀπὸ τὶς ἀρχές, προέβη στὴν λεηλασία καὶ καταστροφὴ ἑλληνικῶν σχολείων, καταστημάτων καὶ σπιτιῶν, καθὼς καὶ στὸν φόνο Ἑλλήνων.

Οἱ διωγμοὶ γρήγορα ἐπεκτάθηκαν καὶ στὶς ἄλλες πόλεις· οἱ Ἕλληνες κάτοικοι της Αγχιάλου, ἀποφάσισαν νὰ ἀμυνθοῦν μὲ κάθε τρόπο. Ἔκλεισαν τὰ καταστήματα τῆς πόλης, ἔβαλαν ἔνοπλη φρουρὰ στὴν εἴσοδό της καὶ ὀχύρωσαν τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μὲ ἑκατὸ ὁπλισμένους πολίτες. Στὶς 20 Ἰουλίου, κατέλαβε τὸ μοναστήρι βουλγαρικὸς στρατὸς γιὰ νὰ τὸ περιφρουρήσῃ καὶ παρέμεινε ὡς τὶς 28 τοῦ μῆνα.

Μετὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ στρατοῦ, ὁμάδες βουλγάρων ἀπὸ τὸν Πύργο ἐπιτέθηκαν κατὰ τῶν ὁπλισμένων Ἑλλήνων καὶ οἱ συγκρούσεις γενικεύτηκαν σὲ ὅλη τὴν πόλη. 1500 βούλγαροι κομιτατζῆδες κατέστρεψαν κάθε τι τὸ ἑλληνικὸ καὶ ἐξόντωσαν δεκάδες Ἑλλήνων ἀστῶν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πυρπόληση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, σὲ 1000 ὑπολογίζονται τὰ πυρποληθέντα σπίτια, ἐνῶ ταυτόχρονα καταστράφηκαν 200 καταστήματα, δύο σχολεῖα καὶ ἡ βιβλιοθήκη.

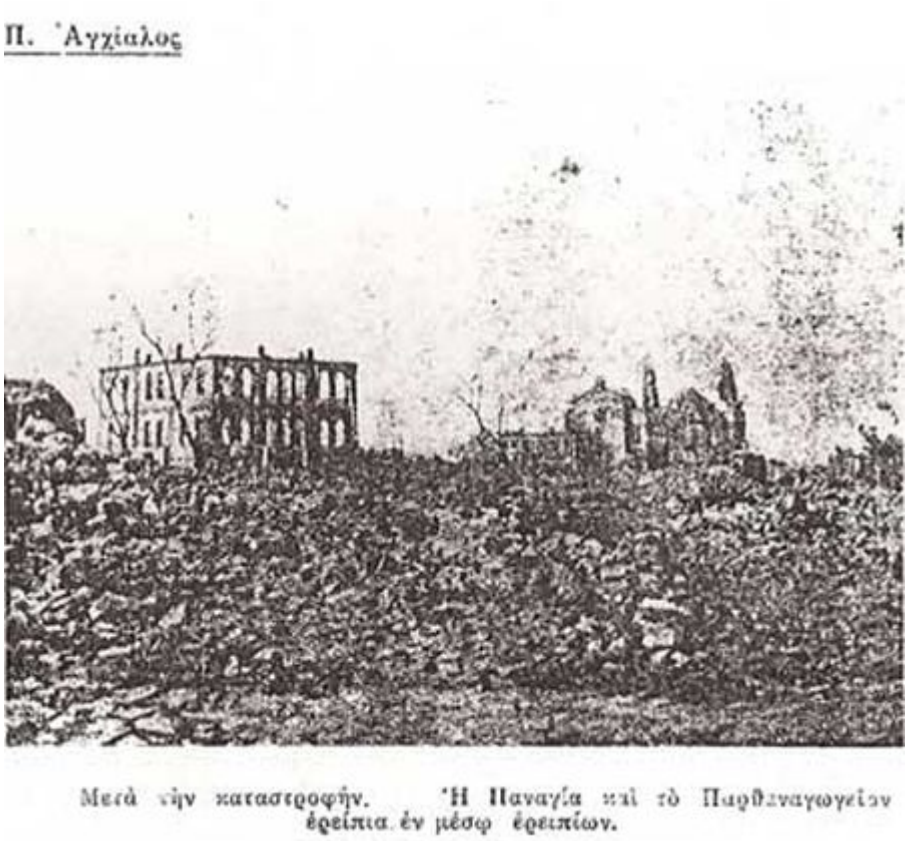

Μετὰ τὴν καταστροφήν. Ἡ Παναγία καὶ τὸ Παρθεναγωγεῖον ἐρείπια ἐν μέσῳ ἐρειπίων.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὴ γενομένη συμπλοκὴ μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν κομιτατζήδων ἐσφάγησαν περὶ τὰ 80 γυναικόπαιδα Ἑλλήνων, ἐνῶ σκοτώθηκαν ἢ τραυματίστηκαν περὶ τοὺς 30 κομιτατζῆδες.
Οἱ διωγμοὶ ἐξαπλώθηκαν σὲ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα ἀστικὰ κέντρα μὲ ἑλληνικὸ πληθυσμό.
Μεγάλες καταστροφὲς ἔγιναν καὶ στὴν Στενήμαχο, στὶς 23 Ἰουλίου 1906, ὅπου μέχρι τότε διατηροῦσε τὴν ἑλληνικότητά της. Λειτουργοῦσαν σ' αὐτήν πολλὰ σχολεῖα, στὰ ὁποῖα φοιτοῦσαν 1.200 μαθητὲς καὶ μαθήτριες. Ὑπῆρχαν ἐπίσης 10 ἐκκλησίες καὶ 40 περίπου παρεκκλήσια.

Μετὰ τὰ γεγονότα τοῦ 1906, πολλοὶ Ἕλληνες ἀπὸ τὴν Ἀγχίαλο, τὴ Βάρνα, τὴ Μεσημβρία, τὸν Πύργο, τὴ Στενήμαχο καὶ ἄλλες πόλεις ἔφυγαν πρόσφυγες κυρίως πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Βουλγαρία κατἀσχεσε ὅλη τους τὴν περιουσία.

Βάρνα τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας(Βορείου Θράκης).Ὁ πολυπληθὴς Ἑλληνικὸς πλυθησμός της ἐξωντώθη ὁλοσχερῶς μέ τούς βανδαλισμούς,τάς θηριωδίας καί τάς φρικαλεότητας τῶν Βουλγάρων1/7/1906

Μὲ τὴν ἀναγγελία τῶν ὠμοτήτων, στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν τουρκοκρατούμενη Μακεδονία, ξέσπασε μεγάλη ἀγανάκτηση. Διαμαρτυρίες ἀπευθύνθηκαν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν πρὸς τὶς Εὐρωπαϊκὲς Δυνάμεις· ὅλες ὅμως ἔγιναν δεκτὲς μὲ πλήρη ἀδιαφορία.

Πηγή: [cognoscoteam.gr]